

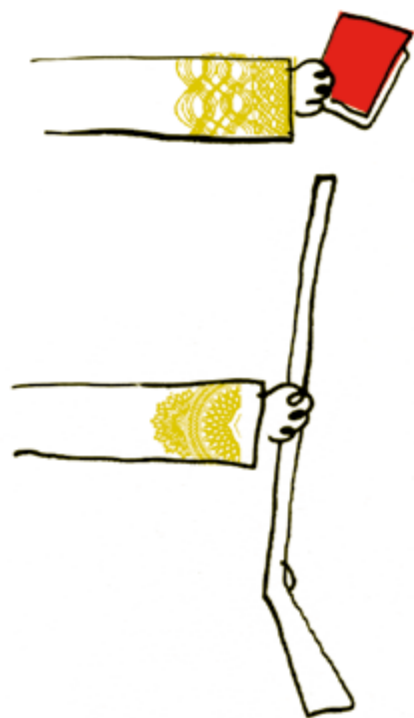


L'enemic hi és, però mai no el veig.

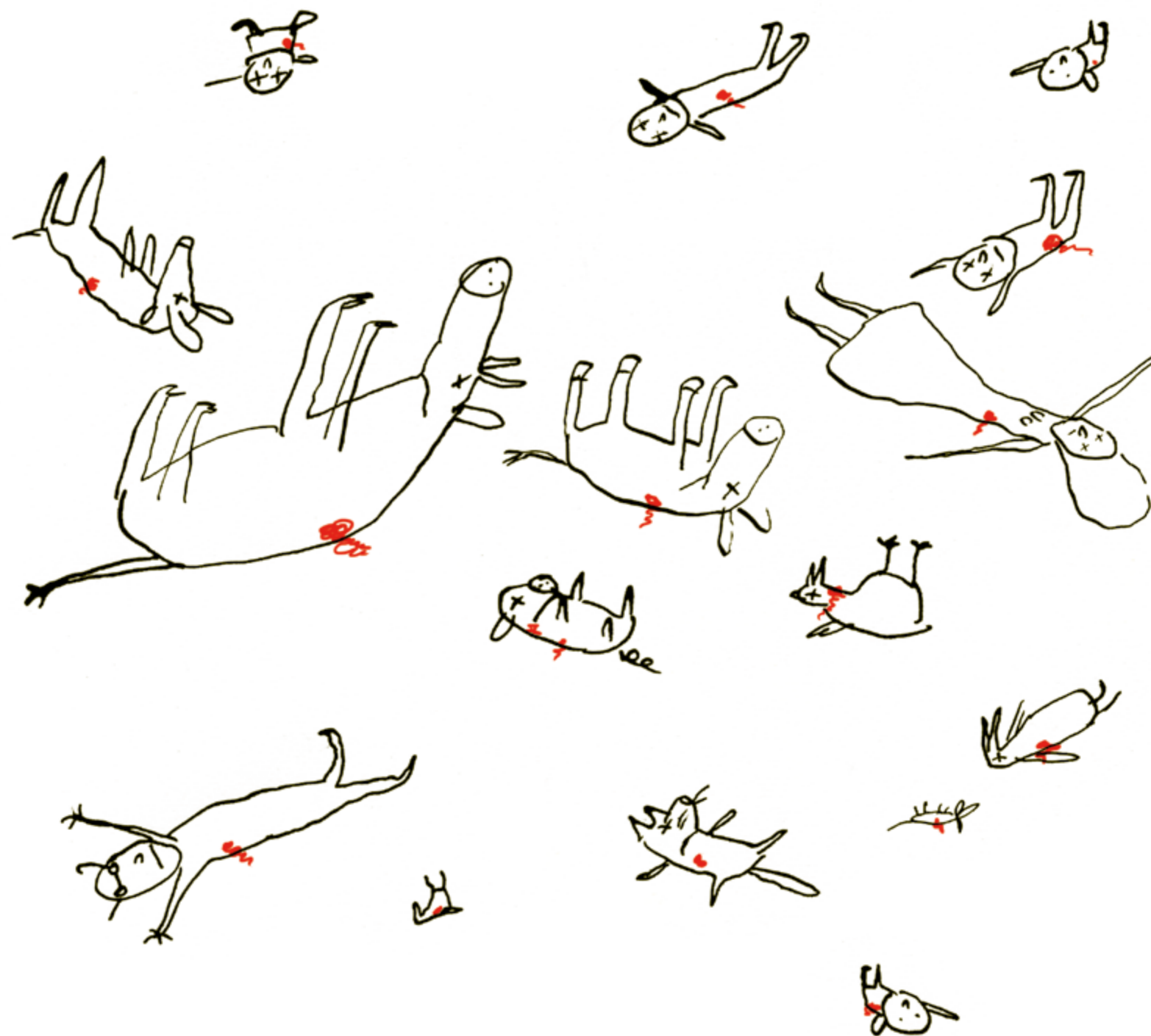


Al matí, em llevo i li dispero un tret de fusell.

El primer dia de guerra, fa molt temps,
ens van donar un fusell i un manual.



El manual ho explica tot de l'enemic:
diu que cal matar-lo abans no ens mati,
perquè és cruel i despietat. Que si ens mata,
després exterminarà la nostre família.
I que no en tindrà pas prou. També matarà els gossos,
i després totes les bèsties, cremarà els boscos,
enverinarà l'aigua.
L'enemic no és un ésser humà.





A la nit, per sobre del forat és tot ple d'estrelles.
Les estrelles fan pensar.
M'agradaria ser allà dalt i mirar avall.
A vegades em pregunto en què pensa l'enemic:
mira les estrelles, ell, també?
Potser si les mirés entendria que aquesta guerra
no serveix per a res i que s'ha d'aturar.